

DRUMETIE PRIN MASIVUL CIUCAȘ

O excursie foarte interesantă, ce s-ar putea foarte bine intitula și „În căutarea florilor de munte”, ar fi una prin Masivul Ciucaș, unde sunt trasee spectaculoase, atât pentru turiștii care preferă drumetețile ușoare, cât și pentru cei mai antrenați, dornici de aventură montană.

Punctul de pornire într-o asemenea expediție de escaladare a Ciucașului este localitatea Cheia din județul Prahova, situată pe D.N.1A, la aproximativ 3 ore de mers cu autoturismul (autocarul) de la București, sau o oră, dinspre Brașov. Stațiunea Cheia e renumită prin aerul ozonat de munte și cadrul natural încântător în care este poziționată, dar și prin impozantul Centru de Telecomunicații prin Satelit, care conține cele mai mari antene din Europa Centrală și de Sud Est, existent aici din 1976. Alte atracții ce merită a fi vizionate de cei care ajung pe aici sunt: Mănăstirea Cheia, Muzeul Florilor de Mină, Mănăstirea Suzana, Muzeul de Antropologie „Dr. Francisc Rainer” etc.

Masivul Ciucaș este situat în Carpații de Curbură, grupa sudică a Carpaților Orientali. Sunt considerați munți mai puțin înalți, cu altitudini de sub 2000 m, renumiți datorită plantelor de stâncărie (floarea de colț), tufărișului (afin, bujor de munte) și a formelor de relief stâncoase (Sfinxul, Bratocei, Ciobănașul etc).

Masivul e alcătuit din două culmi: Culmea Ciucaș-Bratocea și Culmea Zăganu-Gropșoarele, care se unesc prin Șaua Chirușca. Altitudinea maximă se înregistrează în Vârful Ciucaș, 1954 m. Alte vârfuri importante ale masivului muntos sunt: Gropșoarele (1883 m); Tigăile Mari (1844 m), Zăganu (1817 m).

Ne propunem să mergem în căutarea bujorului de munte, numit popular „Smârdar”, iar științific „Rhododendron”, arbust de 25-30 cm înălțime, cu rădăcina dezvoltată, tulpina ramificată și frunze lucioase, de mică dimensiune, cu flori de un roșu aprins (arareori albe sau roz) plăcut mirositoare și cu efect terapeutic, îndeosebi în afecțiuni respiratorii, boli de ficat etc. Această plantă crește numai în zonele alpine, în masive muntoase, nu tolerează transmutarea și, fiind pe cale de dispariție, este ocrotită prin lege, ruperea sau smulgerea acesteia fiind sever sancționată.

Muntele Roșu

Vom porni din Cheia către Muntele Roșu (nume dat tocmai de culoarea bujorului de munte, care înflorește pe la sfârșitul lui mai - începutul lui iunie, oferind zonei o priveliște excepțională), unde se poate ajunge pe un drum asfaltat, în direcția Brașov, după care urmăm indicatorul către Cabană.

Alegem apoi traseul turistic marcat cu Punct Albastru ce ne duce prin Valea Gropșoarelor, unde admirăm imaginea de ansamblu asupra Culmii Zăganu-Gropșoarele. De aici, traseul începe să urce constant pe Plaiul Muntelui Roșu și în aproximativ o oră, ajungem la Cota 1300, în Zona Complexului Turistic „Muntele Roșu” și a cabanei Silva, loc de popas, cazare și masă. După o mică pauză, pornim pe traseul marcat cu Triunghi Roșu către Vârful Muntele Roșu (1766 m). Poteca trece pe lângă Stația Seismică și începe să urce din ce în ce mai susținut. În momentele de respiro, ne îndreptăm privirile către Munții Grohotiș, Munții Baiului, Postăvarul și Masivul Bucegi.

După aproximativ două ore de mers vom ajunge în rezervația de bujor de munte care se întinde puțin mai jos de Vârful Muntele Roșu și până la zona „La Răscruce”, unde întâlnim două marcaje: Crucea Roșie, în dreapta, spre Vârful Gropșoarele, și Triunghi Galben, urmând cursul Pârâului Alb către Cheia, traseu ce ocolește Culmea Gropșoarelor-Zăganu.

De la intersecția „La Răscruce”, alegem să facem dreapta pe drumul marcat cu Crucea Roșie și începem să urcăm cam 30 de minute, ajungând pe Vârful Gropșoarele (1883 m). De aici, traseul urcă și coboară câteva culmi, apoi trecem prin zona „La Lanțuri”, o porțiune mai dificilă, prevăzută cu cablu metalic de asigurare, care trebuie parcursă cu atenție sporită pentru evitarea accidentelor.

Podul de Aramă

După acest areal, poteca trece printr-o „poartă” numită „Podul de Aramă”. În lateral observăm un vârf măreț, Vârful Zăganu (1817 m), al cărui nume vine de la vulturul zăgan, o specie de vultur „cu barbă”, pasăre prădătoare caracteristică zonelor muntoase cu altitudine de peste 1000 m, având o greutate de 5-7 kg.

Apoi, drumul începe să coboare din ce în ce mai mult și observăm trecerea din zona alpină către cea împădurită, oprindu-ne în Poiana Zăganu, lângă fosta stână, pentru a face o scurtă pauză și a admira peisajul. De aici, traseul continuă coborârea pe Culmea Buzoianu până la Cheia. Pentru a doua zi, ne

propunem explorarea Vârfului Ciucaș. Lăsăm mașina în parcare din apropierea Complexului „Muntele Roșu” și urcăm în stânga pe drumul marcat cu Bandă Galbenă spre Cabana Ciucaș (2-3 ore de mers). Poteca urcă ușor pe curba de nivel și, după ce trecem de Colțul Muntelui Roșu, ne intersectăm cu traseul marcat cu Cruce Albastră ce urcă pe Valea Berii. De aici, continuăm pe drumul forestier și ajungem la Izvorul „Nicolae Ioan” (președintele Asociației „România Pitorească”, ce s-a ocupat de construcția Cabanei Ciucaș, prima cabană din masiv, numită inițial „Alexandru Vlahuță”). Din filele de istorie aflăm că în perioada celui de-al doilea război mondial, cabana menționată a servit drept tabără pentru legionari. Ulterior, a reintrat în circuitul turistic montan. În 2008, ajunsă într-o avansată stare de degradare, a fost dezafectată și în locul ei s-a construit un Complex turistic modern (3 stele). De la Cabană (Complex) până la vârf și înapoi putem alege un traseu circular. Urcăm pe cărarea marcată cu Bandă Roșie, cam o oră și jumătate, putând vedea „Tigăile Mari” și „Babele la Sfat”, iar coborârea o vom face cam într-o oră prin „Șaua Tigăilor”, având posibilitatea de a vedea „Turnul lui Goliat”.

Un alt traseu, de dificultate medie, către Vârful Ciucaș pornește din zona Pasului Bratocea (1263 m). Mergem cu mașina pe drumul spre Brașov și, după ce urcăm serpentinele, ajungem la confluența județelor Prahova și Brașov, în arealul numit „Bratocea”. Traseul până la Vârful Ciucaș are o lungime de aproape 6 km și o diferență de nivel de 500 m, putând fi străbătut în circa 3 ore. Poteca începe din proximitatea pădurii de conifere și, în scurt timp, ajungem în zona alpină, unde întâlnim Stâna din Bratocea. Descoperim Sfinxul Bratoci, apoi prin Poarta Bratocei ne îndreptăm către Vârful Bratocei (1844 m). De aici și până pe Vârful Ciucaș mai avem de mers aproximativ 30 de minute.

La întoarcerea spre București, în dreptul localității Teișani, facem dreapta și ne îndreptăm către stațiunea Slănic, unde se găsește Salina Prahova. Aflată la o adâncime de circa 800 m, galeriile saline au o înălțime cuprinsă între 50 și 70 m și oferă un cadru natural splendid pentru agrement, recreere, tratamente, dar și pentru desfășurarea unor evenimente sportive.

În apropierea Salinei, în ultimii ani s-a dezvoltat Complexul Baia Baciului (cu o adâncime de până la 15 m), Baia Porcilor, Baia Roșie și Lacul Miresei, din proximitatea Grotei Miresei, lac format prin prăbușirea unui munte de sare.

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură

Lacul Miresei

Legenda spune că, aici, fiica unui cioban înstărit din zonă s-a îndrăgostit de un tânăr sărac aflat în slujba tatălui și, întrucât părintele acesteia, care n-a fost de acord cu dragostea lor și a măritat-o forțat cu un băiat bogat, la 4 zile după nuntă, îmbrăcată în rochie de mireasă s-a aruncat din vârful muntelui de sare în lac.

După vizitarea salinei și a împrejurimilor acesteia, revenim în Capitală, satisfăcuți că am văzut câteva locuri minunate, încărcate de frumusețe, istorie și poveste, cu certitudinea că și în viitor vom vizita aceste meleaguri, mai ales în perioada când înfloresc bujorul de munte.

Ghid montan **CLAUDIU SFETCU**

0%

User Rating: Be the first one !

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură